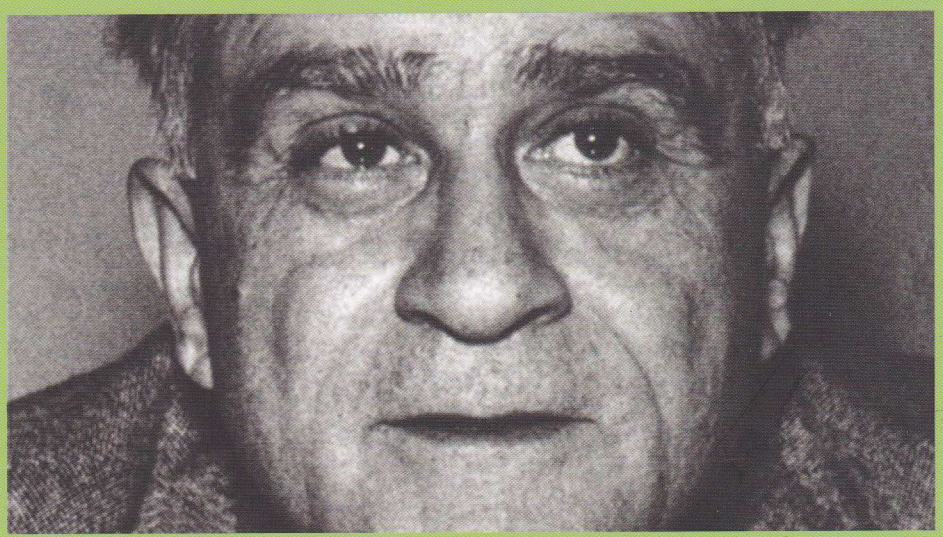
Mürekkep

Ocak - Şubat - Mart

Hür Tefekkürün Kalesi

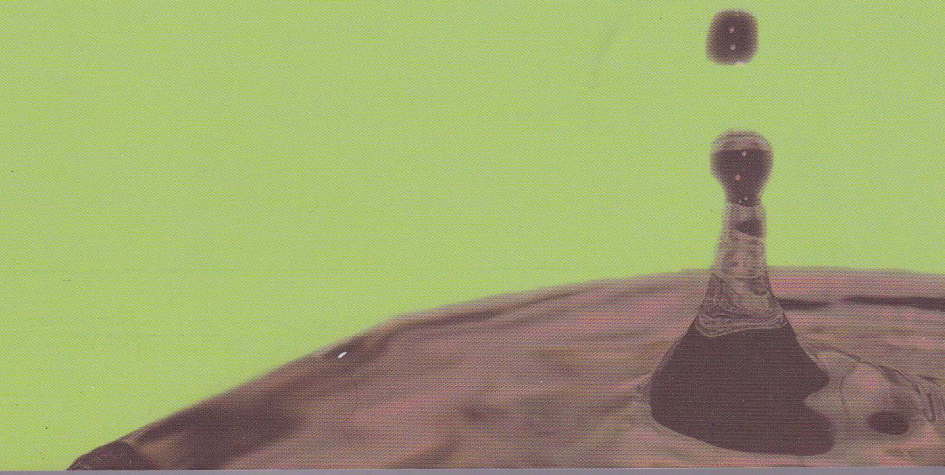
4

- Gökhan Tiritci
- Bilal Adlığ
- Lamia Deniz
- Ömer Uyan
- Besim F. Dellaloğlu
- Samet Cinli
- M. Seyit Gazel
- Bilurvan Zerdeşt
- Elif Alsaran
- Serdar Demir
- Anıl Şen
- Ahmet Eş
- Bilal Demir
- Ümit Can
- Mesut Yıldırım
- Kübra Aygün
- İlker Dinçer
- Sabahattin Suphi Uzden
- Halim Bekar
- Mehmet Göz
- Eşref Kemal
- Muhammed Demirtaş
- Ali Tüzün
- Burhan Gerger
- Engin Laçin
- Eyyüp Çelik

Besim F. Dellaloğlu: Tanpınar Türkiye'dir!

- **Tanpınar, Yaşadığı dönemde Türkiye'ye fazla bir adam**
- **Kimlik toplumunda kişilik manifestosunun en ucuz bedeli sükût suikastlığıdır**
- **Bizde aydın, devletten maaş alan memurdur**
- **Türkiye'nin sosyolojik sürecini, Türk romanını okumadan anlayamazsınız**
- **Türkiye batıcı oldu batılı olamadı**

Mürekkep - Hür Tefekkürün Kalesi

3 Aylık Edebiyat Kültür Sanat Dergisi- Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi: Ömer Uyan (Kurucu)

Yayın Yönetmeni: Bilal Demir

Editör: M. Seyyit Gazel

Yayın Kurulu:

Ahmet Eş
Mesut Yıldırım
Fatma Arpağ
Mustafa Dağ
Bilal Demir
Abdulsamet Cinli

Kapak Tasarım: Fatma Arpağ

Grafik ve Web Tasarım: Furkan Karatopraklı

Baskı: ŞENYILDIZ MATBAACILIK
San. Ve Tic. Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Caddesi
No:3 Kat: 2
Topkapı – İstanbul
Tel: 0.212 438 47 91 (Pbx)

İletişim: www.murekkepdergi.com
murekkepderg.iu@gmail.com
facebook.com/MurekkepEdebiyatSanat-KulturDergisi
twitter/ murekkep_iu

Adres: Seyit Ömer Mah.
Ali Şir Nevai Sk No: 3
Kocamustafa Paşa-Fatih/ İstanbul

Bu Dergi İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğrencileri Tarafından Çıkarılmaktadır

İÇİNDEKİLER

İrdeleme:
Mesut Yıldırım- İnce Hayalince - 49
Ahmet Eş- Sezai Karakoç Şiirinde Batı Medeniyetinin Reddi - 8

Anlatı:
Ömer Uyan-Edilgen Yakarışlar - 3

Deneme:
Halim Bekar- Cemil Meriç ve Aydın - 22
Bilal Demir- Popülist Edebiyat Don Kişotları Yenebilir Mi? - 37

Hikâye:
Gökhan Tiritci- Şimdi Kanamıyorsun - 30
Elif Alsaran- Oltaya Gelmeyen Balıklar - 42
Mehmet Göz- Bir İntihar - 24
Serdar Demir- Garâbet Hikâyesi - 50

Röportaj:
Besim F. Dellaloğlu- Tanpınar ve Türkiye'nin Modernleşme Süreci - 13

Şiir:
Anıl Şen-Bir Vedanın İzlenimi - 7
Ahmet Eş- Kanonizma - 36
Ömer Uyan- Telvîn - 40
Lamia Deniz- Gölge - 11
Bilurvan Zerdeşt- Lı Pey Şopa Yar - 28
Kübra Aygün- Bosna'nın Merhamet Yuvası - 4
Bilal Adlığ- Hala Güzel - 27
Abdulsamet Cinli- Varoş Kelimeler - 41
Sabahattin Supi Uzden- Ceylanlar Giderken - 44
M. Seyyit Gazel- Şehir Efsanesi - 4
Heyhât - Ali Tüzün - 51
Eşref Kemal - Saltukname - 52
Burhan Gerger - Veda - 54
Muhammed Demirtaş - Sensizlik Yine Sürgü
Bu Şehirden - 56
Söylemeliydin - Engin Laçin - 57
Bir Halayık - Eyyüp Çelik -58
Mürekkep Son Sayfa: Mürekkep Öneri - 60

EDİLGEN YAKARIŞLAR

Ateş ve yıldız böcekleri gibi etrafın karanlığı sâyesinde parladığımızı söyler, Cenap Şahabettin.

Karanlıkta kalanlar da bu aldatıcı parlaklığımızı görüp hayran olurlar.
Bizlerse utancımızdan veya kibrimizden dolayı doğruyu söyleyemeyiz. Çaresiz kabul ederiz aydınlığımızı.

Meselenin bu noktada kalması güzel. Ancak bazen bu iltifat ve teveccühlerin yönlendirmesi ile gerçekten parladığımızı düşünürüz.
Birkaç saat sonra güneşin altın huzmeleri ile karşı karşıya kalacağımız, aklımızın ucundan bile geçmez.
Bu saatlerde güneş de biziz, ay da.

Gûyâ…

...

İnsan olduğundan daha iyi bilindiği takdirde, o seviyeyi elde etmek ve diğerlerinin gözündeki bu değeri kaybetmemek için sunî hareketler ve meziyetlere bürünür. Kendisinde olmayan güzellikleri varmış gibi gösterir, var olan çirkinlikleri ise örter. Hâsılı olmadığı gibi görünür. İş, bu merhaleye geldikten sonra da, müstaîd olmadığı halde, göründüğü gibi olmaya çalışır. Olduğu (bâtın'ı) ile görüntüsü (zâhir'i) arasını tasannu ve 'tekellüf' ile doldurur. Yani altında kalacağı nice yükler, nice sorumluluklar, nice 'görüntüler' oluşur.
Altını dolduramayacağı, hakkını veremeyeceği meziyetlerle ''mükellef'' kılar kendisini.

...

Bir zamanlar zâhirim ile bâtınım arasındaki bu uçurumu görür ve ellerimi açıp 'Beni bilindiğim gibi yap' duasına sarılırdım.

Kibrimden değil, hicâbımdan dolayı hakikati söylemezdim.

Hem bâtınımı hem-cinsime ifşâ etme lüzumunu duymazdım hem de karşımdakine 'etrafın karanlık olduğu için böyle düşünüyorsun' deyip de onu kırmayı düşünmezdim. Bu çift taraflı hicâb sebebiyle olduğum gibi görünmez ve 'Beni göründüğüm gibi yap' nidâsına sarılırdım.
Kendimi göründüğüm (bilindiğim) mertebeye gelmekle 'mükellef' tutardım...

...

Çocukluk işte, deyip gülüyorum şimdi.

İkilikten, ikilemden, zâhirden, zevâhirden sıyrılıp pervâsızca karanlığın ortasına dalıyorum.
Aysız, yıldızsız bir karanlık. Bütünüyle bâtın.

Ve sıyrılıyorum tüm edilgen yakarışlardan.
Bir başıma mırıldanıyorum: 'Beni bildiğin gibi yap.'

Gözüm ufukta.
Güneşin doğmasını bekliyorum...

Ömer UYAN

